

РЕШЕНИЕ

№ 4066

гр. София, 06.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 06.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разглежда дело номер **7523** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 73, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ), заглавие изм. с ДВ бр. 51 от 2022г., в сила от 01.07.2022 г., преди това Закон за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ).

Образувано е по жалба на Министерство на образованието и науката (МОН), Й. Й. като процесуален представител, срещу решение № РД-02-14-981/24.06.2024 г. на заместник-министъра на регионалното развитие и благоустройството (РРБ) и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ (ОПРР) 2014 – 2020 г., с което е наложена на жалбоподателя финансова корекция в размер на 5 % върху допустимите разходи по договор № BG16RFOP001-3.002-0007-C06-D-19/13.10.2023 г. с изпълнител КА МОБИЛ ООД, с предмет „Доставка на ИКТ оборудване за нуждите на Професионална гимназия по техника и електротехника „Х. Б.“, на стойност 76 241,00 лв. без ДДС, 91 489,20 лв. с ДДС, като размерът на финансовата корекция е 4 574,46 лв.

В жалбата се твърди, че оспореното решение на РУО на ОПРР 2014 – 2020 е незаконосъобразно, като издадено в нарушение на материалния закон. Оспорват се изложените в мотивите на решението изводи за допуснати нарушения на Закона за обществените поръчки и определената квалификация на нередността по смисъла на Наредбата за посочване на нередности, приета с ПМС № 57 от 28 март 2017 г. Твърди

се, че, за да се квалифицира нарушението по тази точка от Наредбата, трябва да липсва обосновка, а в конкретния случай такава не липсва. Жалбоподателят се позовава на чл. 46, ал. 1 от ЗОП и твърди, че той задължава възложителите да посочат причините за неразделяне на процедурата на обособени позиции, без да поставя изисквания към пълнотата и обхвата на изложените аргументи. Счита, че възложителят - директорът на Професионална гимназия по техника и електротехника „Х. Б.“, [населено място], е спазил стриктно разпоредбата на чл. 46, ал. 1 от ЗОП, като ясно и точно е посочил мотивите за невъзможността за разделяне на предмета на поръчката на обособени позиции, като изложените мотиви са подробни, относими към предмета на поръчката и обясняват без възможност за двузначно тълкуване съображенията на възложителя, въз основа на които е взел решение да не раздели поръчката на обособени позиции. Излага доводи по същество относно липса на реализиране на фактическия състав на посочената нередност, като развива аргументи относно функционалната свързаност на предмета на поръчката, който макар и да е състав от отделни елементи, които са самостоятелни продукти, представлява един комплекс за целите, за които е необходим на възложителя. Настоява, че последният има оперативна самостоятелност в преценката как да групира обществената поръчка по обособени позиции, която е подчинена изцяло на нуждата, за която се обявява обществената поръчка и за гарантиране на качествено й изпълнение. На следващо място, се оспорва наличието на предполагаемо финансово отражение, тъй като не е направен анализ на имащите отношение към вредата обстоятелства. Искане за отмяната на оспорвания административен акт - решение № РД-02-14-981/24.06.2024 г. на заместник-министъра на регионалното развитие и благоустройството (РРБ) и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ (ОПРР) 2014 – 2020.

В проведено по делото открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от упълномощен служител с юридическо образование – Й., който поддържа жалбата по изложените в нея доводи. Претендира разноси за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – ръководител на УО на ОПРР 2014 – 2020, чрез юрисконсулт И. оспорва жалбата с аргументи, подробно развити в представени писмени бележки. Счита същата за неоснователна, тъй като административният акт е законосъобразен и изразява искане жалбата срещу него да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе, съобрази следното от фактическа страна:

Безспорно е между страните, че е сключен договор № РД-02-37-25/17.01.2017 г. за предоставяне на БФП по ОПРР 2014 – 2020, във връзка с проектно предложение BG16RFOP001-3.002-0007 с предмет „Обновяване и модернизация регионалната образователна инфраструктура чрез подобряване на материално-техническата база на 15 държавни професионални гимназии в системата на МОН в областите В., В., М. и П.“, между Министерството на регионалното развитие и благоустройството като Управляващ орган на ОПРР 2014 – 2020, Главна дирекция „Градско и регионално развитие“, от една страна, и Министерство на образованието и науката като бенефициер. Не се спори, че въз основа на административния договор са

предоставени на МОН безвъзмездни средства от ЕФСУ в максимален размер до 18 557 000,00 лева.

Във връзка с горното с решение за откриване на процедура № F419909 от 01.09.2023 г. е открита процедура за възлагане на обществена поръчка чрез публично състезание, с предмет „Доставка на ИКТ оборудване за нуждите на Професионална гимназия по техника и електротехника „Х. Б.“, с една обособена позиция, която включва доставка на ИКТ оборудване – компютри, монитори, 3D принтери и 3D скенери, дронове, термокамера, интерактивни дисплеи, МФУ и др., по проект BG16RFOP001-3.002-0007-C06 „Обновяване и модернизация на регионалната образователна инфраструктура чрез подобряване на материално-техническата база на 14 държавни професионални гимназии в системата на МОН в областите В., В., М. и П.. В резултат от проведената процедура по възлагане на обществена поръчка е сключен договор с избрания изпълнител – КА МОБИЛ ООД, ЕИК:[ЕИК], № BG16RFOP001-3.002-0007-C06-D-19 от 13.10.2023 г.

При осъществяван контрол на обществена поръчка е установено съмнение за нередност и е регистриран в Регистъра на сигнали и нередности в Главна дирекция „Стратегическо планиране и програми за регионално развитие“ сигнал № 2493, във връзка с установено нарушение при възлагане на обществена поръчка с предмет: „Доставка на ИКТ оборудване за нуждите на Професионална гимназия по техника и електротехника „Х. Б.“ - [населено място].

С писмо с изх. № 99-00-6-250/20.05.2024 г. на МРРБ е информирано МОН за установените в резултат от проверката обстоятелства и констатации за извършена нередност, като е предоставена възможност (в двуседмичен срок от датата на уведомяване) да изложи коментари, бележки и/или допълнителни документи, с които да мотивира възражение срещу налагането на финансова корекция. От страна на МОН е постъпило възражение с писмо с № в ИСУН BG16RFOP001-3.002-0007-C08-M295.

Направените възражения са приети за неоснователни, поради което РУО на ОПРР 2014 – 2020 е издал процесното решение за определяне на финансова корекция на МОН, в което е изложил съответни мотиви.

С оспорваното решение е определена финансова корекция на бенефициера поради установено нарушение на чл. 2, ал. 2 от ЗОП, чл. 49, ал. 1, чл. 46, ал. 1 от ЗОП, във връзка с чл. 2, ал. 1, т. 2 от ЗОП, квалифицирана като нередност по т. 3 от Приложение № I към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕСИФ, приета с ПМС № 57 от 28 март 2017 г. - „Липса на обосновка за неразделяне на предмета на поръчката на обособени позиции“.

УО е приел, че част от обосновката на възложителя включва причини от административен характер като трудности при извършване на текущ и последващ контрол. От друга страна, предметът на поръчката включва разнообразни продукти, които могат да бъдат групирани в обособени позиции. Последното било видно и от CPV кода на същите, с оглед на което могли да се обособят следните групи сходни артикули – компютри и компютърно оборудване; техника за заснемане – термо камери; офис техника – 3D принтери, мултифункционални устройства и 3D скенери; навигационни устройства и оборудване за тях – дронове. С оглед на това артикулите биха представлявали интерес за различни групи доставчици, които биха могли да изпълнят само една част от предмета на поръчката.

Срещу така постановеното решение е подадена жалба от МОН до Административен съд София-град, във връзка с която е образувано настоящото съдебно производство.

По делото са представени писмени доказателства като част от административната преписка и материалите от процедурата по възлагане на обществената поръчка.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 АПК, от лице с правен интерес – адресат на акта, който е утежняващ и подлежи на съдебен контрол съгласно чл. 73, ал. 4 от ЗУСЕФСУ, поради което същата е процесуално допустима.

По основателността на жалбата:

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Във връзка с приложимите правни норми следва да се уточни следното:

Закон за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ) е изменен и допълнен със Закон за изменение и допълнение (ЗИД) на ЗУСЕСИФ, обнародван в ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 1.07.2022 г. С разпоредбата на § 1 от ЗИД на ЗУСЕСИФ наименованието на закона се изменя така: „Закон за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление“.

Съгласно разпоредбата на § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ до приключването на програмите за програмен период 2014 – 2020 г., съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ), разпоредбите на ЗУСЕСИФ, отменени или изменени с този закон, запазват своето действие по отношение на управлението на средствата от ЕСИФ, както и по отношение на изпълнението и контрола на тези програми. Текстът на § 71, ал.1 предвижда в срок до 6 месеца от влизането в сила на ЗИД на ЗУСЕСИФ Министерският съвет и министърът на финансите да приемат или приведат в съответствие с него нормативните актове по прилагането на ЗУСЕФСУ. Според нормата на ал. 2 от с.з. приетите от Министерския съвет и министъра на финансите нормативни актове до влизането в сила на този закон запазват своето действие по отношение на програмен период 2014 – 2020 г.

Съгласно чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕФСУ, финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта. Съгласно чл. 9, ал. 5, изр. второ от ЗУСЕФСУ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган или оправомощено от него лице.

В случая оспорваното решение е издадено от заместник-министъра на регионалното развитие и благоустройството (РРБ). Съгласно чл. 5, ал. 1, т. 10 от Устройствения правилник на МРРБ министърът организира, координира и контролира дейността на управляващия орган на Оперативна програма „Регионално развитие“ 2007 - 2013 г. и на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014 - 2020 г., съгласува и определя състава на Комитета за наблюдение на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014 - 2020 г. и Тематичната работна група за разработване на Оперативна програма „Развитие на регионите“ 2021 - 2027 г. На основание чл. 28, ал. 1, т. 2 от същия Главна

дирекция „Стратегическо планиране и програми за регионално развитие“ изпълнява функциите на управляващ орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014 – 2020 г. и всички произтичащи от това задължения и отговорности съгласно регламентите на Европейския съюз и Структурните и инвестиционните фондове. Главна дирекция „Стратегическо планиране и програми за регионално развитие“ е в администрацията на министъра на РРБ, който е ръководител на същата, следователно и ръководител на УО на ОП. На основание чл. 9, ал. 5, изр. второ от ЗУСЕФСУ заместник-министър Ю. Й.-В. е определена за ръководител на УО на ОПРР 2014 – 2020 г. и е оправомощена с функциите да издава актове, свързани с процедурите по предоставяне на БФП по ЗУСЕФСУ, със Заповед № РД-02-14-525/23.04.2024 г. на министъра на РРБ.

Обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма – чл. 59, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ. От формална страна актът съдържа фактически и правни основания с оглед на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, както по отношение на основанието, така и по отношение на размера на финансовата корекция.

Съгласно чл. 73, ал. 2 ЗУСЕФСУ преди издаване на решението за определяне на финансовата корекция ръководителят на Управляващия орган е длъжен да осигури възможност на бенефициера да представи в разумен срок, който не може да бъде по-кратък от две седмици, писмени възражения по основателността и размера на корекцията. В чл. 73, ал. 3 ЗУСЕФСУ е предвидено, че решението по ал. 1 се издава в едномесечен срок от представянето на възраженията по ал. 2, като в неговите мотиви се обсъждат представените от бенефициента доказателства и направените от него възражения. В настоящия случай не се спори, че изискването на чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕФСУ е спазено. Представени са възражения от страна на жалбоподателя, които са обсъдени от органа.

С оглед на горното съдът намира, че административният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ финансова подкрепа със средства от ЕФСУ може да бъде отменена изцяло или частично чрез извършване на финансова корекция на следните основания – „за нередност, съставляваща нарушение на правилата за определяне на изпълнител по глава четвърта, извършено чрез действие или бездействие от страна на бенефициента, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на средства от ЕФСУ“. Съгласно чл. 143, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за определяне на общо приложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета, държавите членки носят отговорност за разследването на нередностите и за извършването на необходимите финансови корекции и възстановяването на дължимите суми. Дефиницията за нередност е дадена в чл. 2, т. 36 от цитирания Регламент, според която това е всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на тази разпоредба, произтичащо от действие или бездействие

на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза. Чл. 2, т. 37 определя като „икономически оператор“ всяко физическо или юридическо лице или друг субект, които участват в изпълнението на помощта от европейските структурни и инвестиционни фондове, с изключение на държава-членка, която упражнява правомощията си като публичен орган. Доколкото в случая жалбоподателят Министерство на образованието и науката участва като бенефициер в изпълнението на помощта от Европейските фондове при споделено управление, същият несъмнено се явява икономически оператор, който може да бъде субект на извършена нередност по смисъла на чл. 2, т. 36 от Регламент 1303/2013 г. В този смисъл първият елемент от фактическия състав на „нередността“ е налице.

Вторият елемент е действие или бездействие, което води до нарушението на правото на Европейския съюз или на националното право, свързано с неговото прилагане, а третият елемент от фактическия състав на „нередността“ се изразява в настъпила вреда за общия бюджет на Европейския съюз или такава, която би могла да настъпи. Необходимо е да е налице и причинна връзка между извършеното нарушение /с действие или бездействие от стопанския субект – т.нар. икономически оператор/ и настъпването на вредата, респ. такава вреда, която би могла да настъпи. Фактическият състав на „нередността“ следва да бъде доказан и обоснован от административния орган в проведеното административно производство по определяне и налагане на финансовата корекция. Наличието на нарушение не е достатъчно за определяне на финансова корекция, необходимо е да е изпълнен целият фактически състав на „нередност“ по смисъла на цитирания Регламент, за да може да бъде определена финансова корекция.

В тежест на административния орган е с оглед на чл. 170 ал. 1 от АПК да докаже, че има нарушения на правото на ЕС или националното законодателство, извършени от бенефициера по проведената обществена поръчка.

Материалната законосъобразност на акта за определяне и налагане на финансова корекция се свързва с проверка налице ли е соченото от органа основание за налагането ѝ, правилно ли е определен размерът при прилагане на пропорционалния метод и налице ли са пречки за настъпване на разпоредените последици.

Основанието за налагане на финансовата корекция в случая се свързва с наличието на нередност в резултат от допуснати от жалбоподателя нарушения при провеждане на обществена поръчка с предмет: „Доставка на ИКТ оборудване за нуждите на Професионална гимназия по техника и електротехника „Х. Б.“.

Съгласно мотивите на решението, обуславящи извод за допусната от МОН в качеството му на бенефициер нередност по смисъла на чл. 2, т. 36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013, същата се изразява в нарушения на ЗОП при провеждане на горепосочената процедура за възлагане на обществена поръчка и избор на изпълнител. Изложени са мотиви за необоснованост на решението на възложителя за неразделяне на обществената поръчка на обособени позиции съгласно разнообразните елементи, които са включени в

същата.

Няма спор, че е обявена процедура за възлагане на обществена поръчка с една обособена позиция, която включва множество отделни продукти, с посочени в документацията технически спецификации - настолна работна станция с монитор, 3D принтер, модул за лазерно принтиране, цветен 3D принтер, 3D скенер, термокамера, комплект за практическа експериментална дейност в областта на електрониката и програмирането, дрон, интерактивен дисплей с вграден OPS модул и стойка за монтаж на стена, мултифункционално устройство за принтиране и сканиране.

Съгласно чл. 46, ал. 1 от ЗОП, „при подготовката за възлагане на обществена поръчка възложителят преценява възможността за разделянето ѝ на обособени позиции. Когато реши, че не е целесъобразно разделянето на обществената поръчка на обособени позиции, в решението за откриване на процедурата възложителят посочва причините за това“.

Цитираната норма възлага на възложителя, при условията на оперативна самостоятелност, преценката за разделяне на обществената поръчка на обособени позиции. Съгласно § 2, т. 29 от ДР на ЗОП, „обособена позиция“ е такава част от предмета на обществената поръчка, която въпреки че може да бъде самостоятелен предмет на обществена поръчка, е систематично свързана с другите позиции от предмета на обществената поръчка.

Разпоредбата на чл. 46, ал. 1 ЗОП безспорно предоставя във властта на възложителя разделянето на обществената поръчка на обособени позиции, но в тази си преценка той е ограничен от общите принципи при възлагане на обществени поръчки - чл. 2 ЗОП. Правомощията по преценка на възложителите по ЗОП следва да бъдат упражнявани съобразно принципите на прозрачност, пропорционалност, равно третиране и недискриминация, като основни при сключването на договори, финансирани изцяло или частично от бюджета, като при всички възлагащите органи следва да проведат процедурата в условията на конкуренция на възможно най-широка основа - чл. 160, параграф 2 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета. Съобразно тяхното спазване се простира и контролът на управляващите органи, и на съда.

Разпоредбата на чл. 46, ал. 1 от ЗОП транспонира в националното законодателство разпоредбата на чл. 46, §1 от Директива 2014/24, съгласно която възложителят може да реши да възложи поръчката под формата на обособени позиции, но ако реши да не разделя поръчката трябва да посочи основните причини за това. Според т. 78 от преамбюла на Директива 2014/24 „възлагането на обществени поръчки следва да е адаптирано към нуждите на малките и средни предприятия (МСП). Възлагащите органи следва да бъдат насърчавани да използват кодекса за най-добри практики, съдържащ се в работния документ на Комисията от 25 юни 2008 г. „Европейски кодекс за най-добри практики, улесняващи достъпа на МСП до договори за възлагане на обществени поръчки“, който дава насоки как да прилагат рамката относно обществените поръчки по начин, улесняващ участието на МСП. За тази цел и за засилването на конкуренцията възлагащите органи следва по-специално да се насърчават да разделят големите поръчки на обособени позиции. Подобно

разделение би могло да се направи въз основа на количествени параметри, като размерът на отделните поръчки се приведе в по-голямо съответствие с капацитета на МСП, или въз основа на качествени параметри - съобразно съответния сектор и област на специализация, като съдържанието на отделните поръчки се обвърже по-тясно със специализираните сектори на дейност на МСП или с различните последващи етапи на проекта.“. Следователно наличието на обособени позиции, както и техните предмет, обем и прогнозна стойност пряко влияят на конкуренцията, тъй като позволява навлизането на нови икономически оператори. Това предопределя и значимостта за спазването на принципите на възлагане на обществените поръчки на изискването за разделяне на поръчката на обособени позиции.

С оглед горесцитираната нормативна уредба разделянето на предмета на поръчката в отделни обособени позиции е преценка по целесъобразност на възложителя и в оперативната му самостоятелност е да прецени възможността за подобно разделяне. В случай че реши, че разделянето на поръчката на обособени позиции не е целесъобразно, възложителят има задължение да мотивира в решението за откриване причините за това. Законът не задължава възложителя при всяка поръчка да отделя в самостоятелно обособени позиции всички дейности от предмета на поръчката, които могат да бъдат изпълнявани самостоятелно. Възложителят разполага с право на обоснована преценка кои елементи от предмета на поръчката да бъдат обединени или да бъдат разделени в отделни самостоятелно обособени позиции. Оперативната самостоятелност на възложителя обаче има свои граници и това са изискванията на чл. 2, ал. 2 ЗОП.

Съгласно чл. 2, ал. 2 от ЗОП при възлагането на обществени поръчки възложителите нямат право да ограничават конкуренцията чрез включване на условия или изисквания, които дават необосновано предимство или необосновано ограничават участието на стопански субекти в обществените поръчки и които не са съобразени с предмета, стойността, сложността, количеството или обема на обществената поръчка. Чл. 2, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗОП повелява, че обществените поръчки се възлагат в съответствие с принципите на Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) и по-специално тези за свободно движение на стоки, свобода на установяване и свобода на предоставяне на услуги и взаимно признаване, както и с произтичащите от тях принципи на равнопоставеност и недопускане на дискриминация и свободна конкуренция. Допълнение към тези принципи е изискването на чл. 49, ал. 1 от ЗОП техническите спецификации да осигуряват равен достъп на кандидатите или участниците до процедурата за възлагане на обществената поръчка и да не създават необосновани пречки пред възлагането на обществената поръчка в условията на конкуренция.

Следва да се отбележи още, че разделянето на една поръчка на обособени позиции е обвързано в значителна степен от характеристиките на съответния пазар и от предмета на поръчката. Относитими конкретни характеристики на пазара, които могат да повлияят на решението за разделяне на поръчката на обособени позиции, са например брой и вид на икономическите оператори на този пазар, технически аспекти на извършване на дейността, както и риска от зависимост от единствен доставчик. Относитими

конкретни характеристики на предмета на поръчката в случаите на доставка и монтаж биха могли да бъдат различните дистрибуционни канали на съответните стоки, както и самите характеристики на стоките, които предопределят тяхна специфика от гледна точка на потребностите, които задоволяват - дали това са стоки за ежедневна, обичайна употреба, или стоки, които имат ограничено и специфично приложение (например медицинска техника) и с оглед на това предполагат по-малко на брой и/или по-малки като размер производители.

В случая от документацията на обществената поръчка е видно, че предметът на доставка включва множество обекти - настолна работна станция с монитор, 3D принтер, модул за лазерно принтиране, цветен 3D принтер, 3D скенер, термокамера, комплект за практическа експериментална дейност в областта на електрониката и програмирането, дрон, интерактивен дисплей с вграден OPS модул и стойка за монтаж на стена, мултифункционално устройство за принтиране и сканиране, които попадат в различни специфични категории. Стоките, които са включени в обща обособена позиция, са толкова различни, че изискват различни канали за снабдяването им и различна професионална компетентност на лицата, които ги предлагат на пазара. В тази връзка се обособяват компютърни системи и периферия, дигитални устройства за сканиране и принтиране, оптични устройства, навигационни и дроневи. Разнообразието на продуктите, включени в обществената поръчка, изисква изпълнителят да разполага с всички тях и да има познание относно спецификата на всяко от тях. Съдът споделя извода на РУО, че тези артикули не се предлагат като съвкупност от един доставчик, а от различни участници на пазара. Необходим е много широк периметър на дейност на съответното предприятие, за да може същото да отговори на изискванията на възложителя да изпълни предмета на поръчката, включващ доставка на толкова съществено различаващи се артикули. Такива оператори вероятно съществуват на пазара, но това не променя извода, че такова условие е утежняващо за кандидатите. Вярно е, че може да се ползва подизпълнител за доставката на част от продуктите, но това е едно усложнение на изпълнението на поръчката, което доказва само по себе си, че включването на всички тези предмети в една поръчка с една обособена позиция би създавало трудности при предлагане на оферта и би оказало разубеждаващо въздействие върху кандидати, които не търгуват с всеки от включените в поръчката предмети. Следователно има вероятност да е ограничен достъпът на участници в процедурата, което винаги има влияние върху конкуренцията.

Групирането на доставката на всички стоки в една поръчка в случая е ограничително, тъй като предполага обединяване на различни субекти при подаване на офертата или ползване на доставки от трети лица. Това е налагало и необходимостта от разделянето и обособяването им в отделни обособени позиции, като критерий за отделните позиции следва да са видът и естеството на артикулите, а не конкретният обект, за който са предвидени доставките. Подходящо разделяне би било по групи продукти, например компютърно оборудване, навигационни системи; оптични устройства; мултифункционални устройства и др. Аргумент в тази посока е и фактът, че отделните позиции на продуктите в заданието на възложителя са

класифицирани с различен CPV код. Така например продуктите от група компютърно оборудване и принадлежности са с код 30200000-1, а видеокамери с вградени устройства за възпроизвеждане са с код 32333200-8, глобална система за навигация и определяне на местоположението – с код 38112100-4.

Същевременно от представената документация не се установява мотивът на възложителя да обедини двете доставки в една позиция, доколкото не е обосновал категоричната функционална връзка между тях, което прави невъзможно разделянето им. Видно е, че за всеки от предметите е описана техническата спецификация, на която следва да отговаря за точно и качествено изпълнение на поръчката. Следователно, възложителят сам е определил необходимите параметри, за да бъдат съвместими един спрямо друг отделните елементи на поръчката и аргументи в тази посока, че обединяването им е необходимо, за да се гарантира функционирането им като комплекс от различни изделия, е несъстоятелен.

Обединяването в рамките на предмета на една обществена поръчка, без разделянето на обособени позиции на доставките, безспорно ограничава конкуренцията, защото поставя пред участниците изискване за изпълнение в рамките на една поръчка на разнородни дейности по доставки, за които съществува обективна възможност за разделянето им на обособени позиции с цел достъп до процедурата на по-широк кръг субекти. Предвид изложеното съдът споделя извода на административния орган, че заложеното в решението на възложителя неразделяне на поръчката е в нарушение на разпоредбата на чл. 46, ал. 1 от ЗОП, тъй като възложителят не е посочил основателни причини, поради които е нецелесъобразно разделянето на поръчката на обособени позиции.

Във връзка с горното следва да се посочи, че нормата на чл. 46, ал. 1 от ЗОП изисква обосновка на мотивите за неразделяне на конкретната обществената поръчка, а не формално да се изложат каквито и да са мотиви в този смисъл.

Относно финансовото отражение на нередността, настоящият състав намира за необходимо да посочи, че дори потенциалната възможност за вреда на средствата от ЕФСУ е достатъчна, за да се квалифицира едно нарушение като нередност. В случаите, в които са нарушени конкуренцията и достъпът на широк кръг от участници в процедурата, такова ограничаване се предполага, следователно и вероятността за отражението му върху финансовите условия за възлагане изпълнение и обществената поръчка.

Въз основа на гореизложените мотиви се налага извод, че са налице елементите от фактическия състав на нередността - нарушение при избора на изпълнител в процедура по възлагане на обществена поръчка, потенциална вреда за средствата от ЕФСУ и причинна връзка между тях.

Извършеното нарушение попада в т. 3 от раздел I - „Липса на обосновка за неразделяне на предмета на поръчката на обособени позиции“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 на Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление, в която е посочено, че при липса на обосновка за

неразделяне на предмета на поръчката на обособени позиции, когато възложителят не е посочил основните причини за липса на разделяне на предмета на поръчката на обособени позиции съгласно изискванията на чл. 46, ал. 1 ЗОП, се предвижда налагане на финансова корекция в размер на 5 %. Следователно правилно е квалифицирано допуснатото от жалбоподателя нарушение на ЗОП като нередност с посоченото описание и цифров израз от специалния подзаконов нормативен акт.

По изложените съображения съдът намира оспорваният административен акт за законосъобразен като издаден от компетентен орган, в предписаната от закона писмена форма, при спазване на процесуалните правила, материалноправните разпоредби и целта на закона. Поради това на основание чл. 172, ал. 2 от АПК жалбата срещу същия следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

На основание чл. 143, ал. 3 от АПК жалбоподателят следва да заплати на ответника направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение, тъй като е бил представляван от юрисконсулт и е заявил претенция в този смисъл. Същият следва да бъде осъден да заплати юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ в размер на 200 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 3 от Административнопроцесуалния кодекс, Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Министерство на образованието и науката срещу решение № РД-02-14-981/24.06.2024 г. на заместник-министъра на регионалното развитие и благоустройството и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014 – 2020 г., с което е наложена финансова корекция в размер на 5 % върху допустимите разходи по договор № BG16RFOP001-3.002-0007-C06-D-19/13.10.2023 г., с изпълнител КА МОБИЛ ООД, с предмет „Доставка на ИКТ оборудване за нуждите на Професионална гимназия по техника и електротехника „Х. Б.“, на стойност 76 241,00 лв. без ДДС, 91 489,20 лв. с ДДС, като размерът на финансовата корекция е 4 574,46 лв.

ОСЪЖДА Министерство на образованието и науката, [населено място], да заплати на Министерство на регионалното развитие и благоустройството разноски по делото в размер на 200,00 (двеста) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: